Pregaria.cat

Entrada

Cendres

Per MartaF el dj., 28/08/2025 - 08:00

En el món antic, les manifestacions de Déu anaven lligades a fenòmens còsmics perquè aquesta era la seva lectura de la natura. Si no, com explicar els misteris de l'univers a un poble que no els podia comprendre? Avui, però, sabem que amb la fe no n'hi ha pas prou per desxifrar el llenguatge secret de tot el que ens envolta. Per això és tan important no perdre mai la perspectiva ni tampoc l'esperit crític que ens han llegat els Pares de l'Església. Perquè sí, l'Escriptura no està deslligada de la comunitat on viu, i no serveix de res llegir-la només amb la voluntat de viure-la com una norma estricta o una manifestació de rituals i formes externes. Per ser dignes hereus de la Tradició, cal fer un pas més perquè la fe és com el fang i això vol dir que cal treballar-la per modelar-la i perquè no s'esquerdi; sobretot, en un món cada cop més fràgil i trencadís com un càntir de terrissa. I aquí rau el perill davant de l'escenari d'emergència climàtica que moltes veus volen ignorar.

L'onada d'incendis que fins ara ha arrasat més de 350.000 hectàrees a l'Estat espanyol i s'ha cobrat víctimes mortals, amb desenes de ferits i milers de persones evacuades no ens pot deixar indiferents. Per culpa de la crisi climàtica, les sequeres i les onades de calor cada cop seran més habituals i més intenses i el negacionisme polític és tan greu que es dedica a atacar frontalment l'ecologia en comptes d'apostar per polítiques públiques que incentivin la gestió forestal per protegir el territori. Però, és clar, és molt més fàcil fer servir l'argument del terrorisme incendiari quan les grans amenaces de veritat són l'abandonament rural i la manca de polítiques de prevenció. Sabies que la legislació en matèria d'incendis no s'està complint, que no totes les comunitats autònomes fan una bona gestió del medi rural ni tampoc destinen prou recursos per extingir els incendis forestals?

El bosc és la nostra vida, el nostre oxigen, perquè la nostra supervivència també depèn de cada arbre que es crema. Com a cristians, tenim el deure no només de respectar la Casa de Déu sinó de defensar-la contra la ruïna i la destrucció i això és lluitar contra la ignorància, la inacció i la fal·làcia que el canvi climàtic no existeix. Alimentar aquest foc de l'odi contra la terra és atiar la barbàrie contra una Casa Comuna que acabarà reduïda a cendres si no plantem cara al mal perquè el foc ho devora tot com un llop amb una fam insaciable: les nostres entranyes, la nostra memòria i el nostre futur.

(Imatge: Marta Finazzi)